

Marijin vrtec.

Na Sveti gori so bili tudi »Vrtčarji« iz Zagorja in Zavsavja. Takole pišejo: Ko smo po trudu in naporu osvojili vrh Sv. gore, so nas že čakali Marijini otroci iz Save, Litije, Šmartna pri Litiji, Vač, Izlak in Lok pri Zagorju. Najprej smo opravili svojo pobožnost v cerkvi, kjer smo navdušeno prepevali. Po sv. maši je bilo zborovanje pod lipo; vrstili so se govori in deklamacije. Po končanih govorih pa je bila prosta zabava. To Vam je bilo vrvenje! Omeniti Vam moramo, da so šli z nami tudi »Borci morske zvezde« v svojih uniformah in s praporom. — Popoldne smo pri litanijah zopet vsi navdušeno peli na čast Mariji. Dali smo se tudi slikati.¹ — Francka Prosenc, učenka VII. razr.

¹ (Res veliko vas je bilo, za list pa slika ni bila dovolj krepka. Nismo mogli natisniti. — Uredn.)

Mladinska skupščina na Sv. gori. Naš »Vrtec« (Šmartno pri Litiji), ki šteje 400 članov, je lani marsikaj lepega doživel. Našim mamicam smo napravili »Materinski dan«; v deklamacijah, govorih in v petju smo pokazali, kako imamo svoje matere radi. Imeli smo tudi slovesen sprejem čez 100 novih Marijinih varovancev in varovank. Ta dan smo se vsi zbrali v dvorani. Od tam smo v sprevodu z banderci šli v cerkev, kjer je bila slovesna pridružitve naših novincev in novink.

Močno lepo je bilo na Sv. Gori, kjer smo imeli (bilo nas je okrog 1000) skupen shod Marijinih vrtecev. Nekaj naših je nastopilo z deklamacijami, eden pa z govorom. Cerkev je bila polna. Dvakrat smo jo napolnili: dopoldne, ko je bila sv. maša in popoldne pri litanijah. Peli smo, da se je vse treslo; pa tudi lepo smo peli. Zunaj smo se zabavali na razne načine; samo to je bilo škoda, da je prehitro minilo. Pred odhodom so nas še slikali. Pot domov je bila nadvse prijetna. Na Savi so nas namreč prišli iskat vozniki in med veselimi petjem, ki je donelo vso pot, so nas skozi Litijo

in Šmartno peljali prav domov. Na Sv. gori smo bili samo večji; manjši so pa drugi dan, da ne bi bili preveč žalostni in mogoče nevoščljivi, napravili izlet v Štango, kjer so se prav veselo zabavali. Pa tudi tega ne smem pozabiti, da smo med počitnicami vsako nedeljo napravili kak krajši izlet v bližino; vsega skupaj pet. Takole skrbimo za spremembo v »Vrtcu«; zato smo pa tako radi v njem. — Kastelic Jožef.

Iz Marijinega vrtca v Sv. Ruprtu n. Laškim. Na Svetini, župnije šentruprške, je dne 21. oktobra 1934 po dolgem trpljenju mirno v Gospodu zaspala 12-letna šolarica Cilka Videc. Umrla je kot mala mučenica: nad dve leti je hiralala, pet tednov bila naravnost prikovana na mučno bolniško posteljo. A čudno! Nikoli ni tožila ali godrnjala nad bolečinami. Jezusa je več časa svojega šolanja prejemala že od sedmega leta vsak prvi petek v mesecu, in sicer z veliko pobožnostjo; zato je bila tako srečna. Želela je samo eno: da bi že kmalu umrla. Malo pred smrtjo ji žalostna mati ponudi rožni venec, a Cilka ga odkloni. Zakaj? Bala se je prositi za življenje. Ko pa ji mati pove, da je križec blagoslovljen za srečno zadnjo uro, ga zgrabi z vso silo, ga neprenehoma poljubljuje in stiska k sebi, proseč: Ljubi Jezus, vzemi me k sebi! Srečen otrok, ki je vedno v milosti božji! Umrla je lepo, saj je umrla v krstni nedolžnosti!

Srednja vas v Bohinju. Zelo smo bili veseli, ko ste gospod urednik lani sprejeli naše pismo v »Angelčka«. Zato se spet letos oglašamo.

Vse počitnice smo čakali, kdaj boste prišli na ribe, toda zastonj. V našem Marijinem vrtcu nas je vedno več. Mar-sikaj lepega smo letos doživeli. V maju je bila birma. Mari-jina družba z Marijinim vrtcem je sprejela gospoda škofa v narodnih nošah. V pozdrav je spregovorila ena izmed najpridnejših deklic iz Mar. vrtca, Rozka Sušnik.

V našem vrtcu je lepo. Gospod kaplan nam vedno kaj lepega pove. Enkrat smo videli skioptične slike sv. Male Terezije. Priredili smo bili tudi lepo materinsko proslavo. Čisti dobiček smo dali za revne birmance.

Da pa ne boste mislili, da smo preveč pridni, moram še to povedati, da je tudi še nekoliko plevela v našem Mar. vrtcu. Včasih kar nič nismo podobni Mar. cvetkam, bolj koprivam. (Od tistega časa, ko je bilo to pisemce sestavljeno, so — tako upa urednik — koprive že vse pozeble.)

Lepo vas pozdravljamo vsi otroci Mar. vrtca, posebno pa — Mencinger Jerica.

Urednik odgovarja — Turk Stanislavi, članici M. vrtca, Vrhnika: Pesmica »Marija« sicer še ni za tisk, a kaže, da nisi brez pesniške žilice. Misli — primere — pa niso enotno speljane. Pa še kaj poskusi!

Rešitev ugank in druge dopise — do 8. vsakega meseca — uredništvu: Ljubljana, Kopitarjeva ul. 2.